

'Tri-crítica'

Els crítics recuperen els seus premis amb una festa a l'antiga fàbrica Damm amb l'actuació de Divinas

A la tercera va la vençuda. Els crítics plantegen la tercera època dels premis de la Crítica de Barcelona, que es van celebrar entre els períodes 1989-2001 i 2008-2010. Entre les novetats d'aquesta edició, destaca la incorporació dels finalistes. Serà a la gala on es descobrirà qui és el destacat. Aquest any, a més, s'han incorporat dos nous jurats específics: el de dansa i el de teatre familiar, per poder destacar també les produccions del 2014. A partir d'ara, l'entrega planteja ser una acció que doni visibilitat al Dia Mundial del Teatre (27 de març).

Els premis de la Crítica complementen els premis Butaca, en què la votació és popular a partir d'una selecció que tria un comitè. En aquest retorn destaca l'aportació de La Pella29, que suma fins a tretze nominacions (si es compta també *El petit príncep* d'Àngel Llàcer i Manu Guix): *L'orfe del clan dels Zhao* (set nominacions), al costat de *Traduccions/translations* (quatre nominacions), a més, aspiren als premis més celebrats. El TNC suma nou nominacions, molt gràcies a les cinc de *Doña Rosita, la soltera*. De les produccions del Teatre Lliure es destaca la direcció de Xicu Masó a *L'encarregat* i la il·luminació de Kiko Planas a *Dies felços*. La sorpresa pot venir d'*Informe per a una acadèmia*, que aspira a tres diplomes per millor espectacle, actor (Ivan Benet) i escenografia (Jordi Queralt). Oriol Tarrason, de Les Antonietes, companyia que es va acollir a l'Aixopluc de la tem-

porada passada a l'Espai Lliure, és finalista per la dramaturgia de *Vània*.

Els premis de la Crítica només atorguen un premi directe. És el de la trajectòria, que rep el nom de premi Gonzalo Pérez de Olaguer (Gènova, 1936-Barcelona, 2008), periodista i company que no va deixar mai d'escriure teatre des del 1965 amb la fundació de la revista *Yorik*. El premi es va instituir el 2010. Aquest any, s'ha volgut destacar l'escenografia i figurinista Montse Amenós per haver prestigiat amb les seves creacions aquestes dues disciplines escèniques, tot aportant, com molts altres creadors, una qualitat específica a l'estètica del teatre català.

La festa serà aquest dilluns a l'antiga Fàbrica Damm. Només s'hi pot accedir amb invitació, i en faciliten entitats col·laboradores (com TR3SC i Teatralnet) a més d'Estrella Damm, que la patrocina, i Recomana, Associació per a la Promoció de les Arts Escèniques, que l'organitza. Divinas acollirà el públic amb alguns dels temes del seu últim espectacle, *Paradís*. La companyia està celebrant el desè aniversari i és el primer cop que inclou en el seu repertori cançons en català i castellà. Són tres *cantactrius* que vénen acompanyades amb música en directe: un piano i un clarinet. Tot i el caire popular del repertori, que remet al Paral·lel de principis del segle XIX, construeixen una dramaturgia entre cançons que dona intensitat al mateix repertori.

La gala es fa amb la complicitat de dos presentadors: Toni Puntí (director i presentador del programa *Ànima*, del 33) i Anna Pérez Pagès (directora i presentadora del programa *Àrtic*, de BTV). Els guardons, amb una història tan llarga com intermitent, volen reconèixer l'excel·lència dels professionals i les produccions catalanes de les arts escèniques que durant l'any natural anterior hagin estat especialment valorats per la crítica. La gran novetat d'aquesta edició és la creació dels premis dedicats a la dansa i al teatre familiar, per als quals s'han constituït jurats específics. Al jurat de teatre hi han participat en aquesta

UNS FINALISTES Espectacle

Informe per a una acadèmia
L'orfe del clan dels Zhao
Traduccions/
Translations

Direcció

Oriol Broggi (*L'orfe...*)
Xicu Masó (*L'encarregat*)
Ferran Utzet (*Traduccions...*)

Actriu principal

Carme Elias (*Al galop*)
Carlota Olcina (*Pulmons*)
Rosa Renom (*El president*)

Actor principal

Ivan Benet (*Informe...*)
Lluís Homar (*Terra baixa*)
Julio Manrique (*L'orfe...*)
/ Timó d'Atenes

CRÍTICA JORDI BORDES

Combat amb la mort i els prejudicis

Copi i Ocaña és un viatge a un passat molt recent a partir de la fabulació que demana una certa reflexió. L'obra es va estrenar fa una dècada al Tantarantana i ara es reprèn a l'Almeria. D'entrada, cal visitar Copi i donar a conèixer els petits escàndols d'Ocaña a les Rambles. En això, la peça és magistral perquè dona una idea de com eren els personatges dins i fora de l'escenari. De fet, Copi voldrà diferenciar molt un estadi de l'altre, mentre que Ocaña prefereix l'espontaneïtat del moment a l'artifici de la representació. El text ja aclareix que aquesta trobada al purgatori és tan fantàstica com forçada. Perquè, en realitat, van morir amb quatre anys de diferència. L'un, el 1984, víctima d'una bengala que li va cremar la dis-

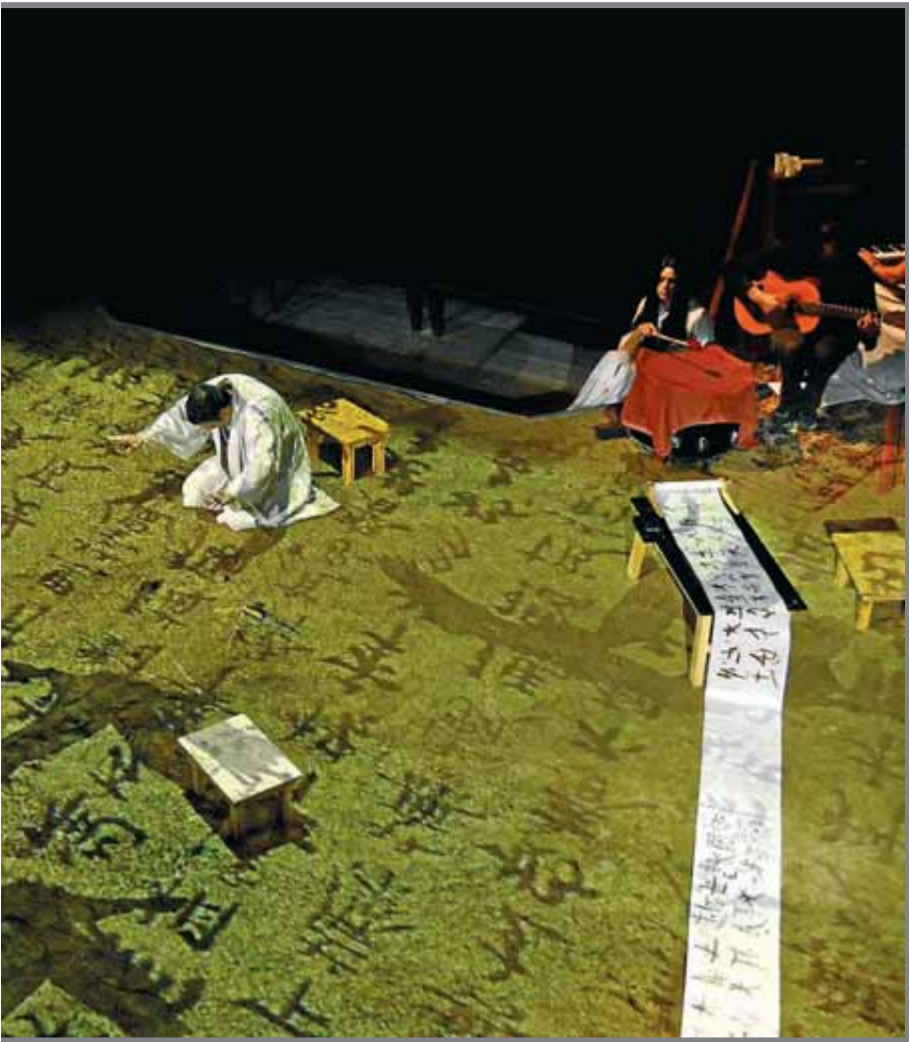
fressa de sol i també tot el cos; i l'altre, víctima de la sida.

El retorn de Copi als escenaris a Barcelona és desigual. Si *La torre de la Défense* (Lliure 2007) va deixar el públic molt fred (quan hi buscava una provocació constant amb mostres evidents d'excés sexual, drogues, infelicitat), l'experiència de *De quan somiava* (Atrium, 2013) va interessar molt més. Evidentment, en un espai i amb una proposta molt íntima. Però és que en aquesta segona

aventura, Jordi Prat i Coll (que ja havia reivindicat el personatge el 2004, amb *Eva Perón* al Lliure) li fa fer una volta i l'apropa a l'audiència. Ara, sentint parlar de rates que enamoren, ve al cap *The hole*, mentre que a *De quan somiava* era un monòleg a tres veus femenines d'una dona també infelç que amagava la seva tristesa amb les cançons d'Eurovisió. Però que patia les mateixes al·lucinacions de Copi.

Per acabar, Pasolini com a jutge d'aquest combat de reines en un ring sense descans. El to que defensa (Jaume Madaula tant quan recita text com en les maneres en un tercer pla, assegut al pati de butaques) sona massa artificial, allunyat de tot, per sobre del bé i del mal. I així no genera l'empatia que hauria de des-

edició Joan Anton Benach, Jordi Bordes, Sergi Doria, Santi Fondevila, César López Rossell, Iolanda G. Madariaga, Juan Carlos Olivares, Ramon Oliver, Xavi Pardo, María José Ragué i Andreu Sotorra. Formen part del de dansa Carmen del Val, Sara Esteller, Montse Otzet, Bàrbara Raubert i Jordi Sora. I, finalment, el jurat familiar està compost per Ferran Baile, Jordi Bordes, Núria Cañamares, Víctor Giralt, Iolanda G. Madariaga, Andreu Sotorra i Josep M. Viaplana. El jurat integra professionals que publiquen en les capçaleres històriques amb altres veus que provenen del món digital o audiovisual. *

Coincidència

'L'orfe del clan dels Zhao', guanyadora en els últims Butaca, també apareix destacada en els premis de la Crítica, amb set nominacions BITO CELS

pertar un personatge vital, compromès, radical, víctima dels odís dels seus enemics. L'obra, doncs, té moments brillants però li falta un gir que l'arrodoneixi. Són molt perilloses les caigudes de ritme. Potser el *Copi i Ocaña* fa una dècada tenia prou referències per a molts espectadors del Raval. Però avui, a Gràcia, fa por que no es copsin les semblances (ambigüitat sexual) i les diferències (Ocaña va morir just quan començaven a vendre's bé les seves verges i els seus àngels barrocs, mentre que Copi fugia de la religió) entre aquestes dues ànimes al purgatori. És d'agrair el treball de Guinart i el d'Álvaro, que no es limiten a les caricatures, sinó que hi busquen més matisos a més del de *la ploma esbojarrada*. Això aporta un to dramàtic necessari. *

COPI I OCAÑA Marc Rosich

Direcció:
Marc Rosich

Intèrprets:
Oriol Guinart, Víctor Álvaro, Jaume Madaula

Escenografia:
Montse Amenós

Il·luminació:
Quico Gutiérrez

Dia i lloc: Divendres 13 de març (fins al 5 d'abril) al Teatre Almeria de Barcelona

AGENDA D'AUTOR J.B.

Formosa sense filtres ni reflexos

El TNC ja va fer una lúcida i controvertida proposta de l'obra poètica de Feliu Formosa a *Sala de miralls*, fa uns mesos, amb dramaturgia d'Albert Arribas. Avui hi ha una nova oportunitat de recuperar aquell poemari a través del festival Alcools, a La Seca. És el mateix Formosa el que recita els seus versos. Una ocasió única de sentir el vers des de la veu del que l'ha escrit: una aproximació a la poesia dita i escoltada, no escrita. Formosa (Sabadell, 1934) és Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, premi de la Crítica Serra d'Or, premi Nacional de Poesia de les Lletres Espanyoles i un llarg etcètera de distincions concedoren aquest autor que també ha traduït Georg Trakl, Thomas Mann o Franz Kafka. Ha alternat poesia, teatre (també com a intèrpret) i traducció.

DARRERE EL MIRALL Festival Alcools

Lloc i dia: Avui a les 21.30 a la sala Palau i Fabre de La Seca.

Sobre relacions i sobre dolor

Angélica Liddell es caracteritza per un llenguatge escènic que deambula de la imatge imprevisible a l'escena d'autoflagel·lació i a uns textos disparats com qui res d'una profunditat que hauria de fer aturar el món. La companyia Almaradas rescata un text d'aquesta autora, *Mi relación con la comida*. Liddell es mira les contradiccions del món des d'una òptica gens amable: és dura i retrata la insolidaritat, la buidor, l'abús d'uns sobre els altres.

MI RELACIÓN CON LA COMIDA Angélica Liddell

Direcció: Pau de Nut

Interpretació: Sonia Espinosa i Adeline Flaun

Lloc i dia: A la Sala I + D de l'Escola Eòlia. Divendres i dissabtes (21 h) i diumenges (19 h) fins al 20 de març.

West End i Barcelona. Madalena Alberto ja va venir el 2012 a Barcelona a fer un recital. Aquest cop torna a L'Auditori.MUSICALES

Un musical destil·lat

La protagonista d'*Evita* del West End de Londres torna a Barcelona aquest dimarts a fer un recital. Sota la direcció de Sergi Cuenca i amb el suport de veus com el cantautor Joan Tena i les actrius de *Sister Act* de Barcelona (Lucy Lummis i Anna Mateo, s'enfrontarà als temes més emotius dels musicals com pot ser el *Don't cry for me Argentina* del musical *Evita* o *I dreamed a dream* d'*Els miserables*. La cantant, nominada als premis WhatsOnStage com a millor actriu de musical i aclamada per la crítica britànica en el seu paper protagonista a *Evita*, ja va fer un concert a la Cova del Drac el 2012.

MADALENA ALBERTO EN CONCERT

Lloc i dia: Auditori. dimarts a les 21 hores

UNA NIT DE BOJOS Pallapupas

L'Organització No Governamental Pallapupas celebra 15 anys amb una gala aquest dilluns. Aquesta és la segona gala que fan, en memòria del Dia Internacional del Teatre. La gala *Una nit de bojós* serveix per recollir fons i poder garantir que els pallassos puguin divertir i tranquil·litzar pacients infantils i familiars als hospitals.

Lloc i dia: Dilluns, a partir de les 20,30 h, a la Sala Tallers del TNC.